

10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

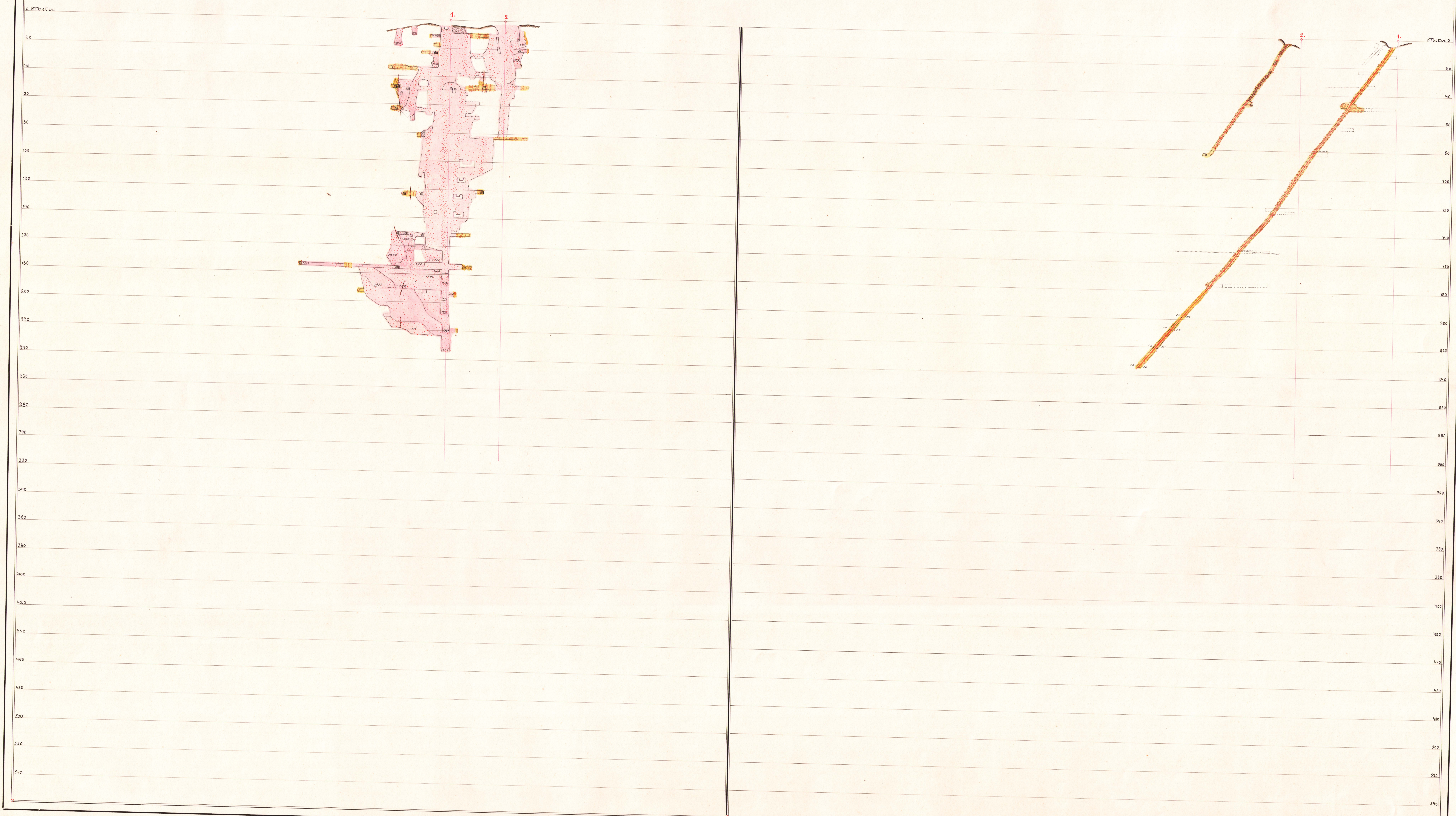

Adolf Fredrik och Öbya Krongruftvan

Längdprofil efter **A-B**

tvärprofiler

Gamla och Nya Gallon Gruvorna

Längdprofil efter C-D

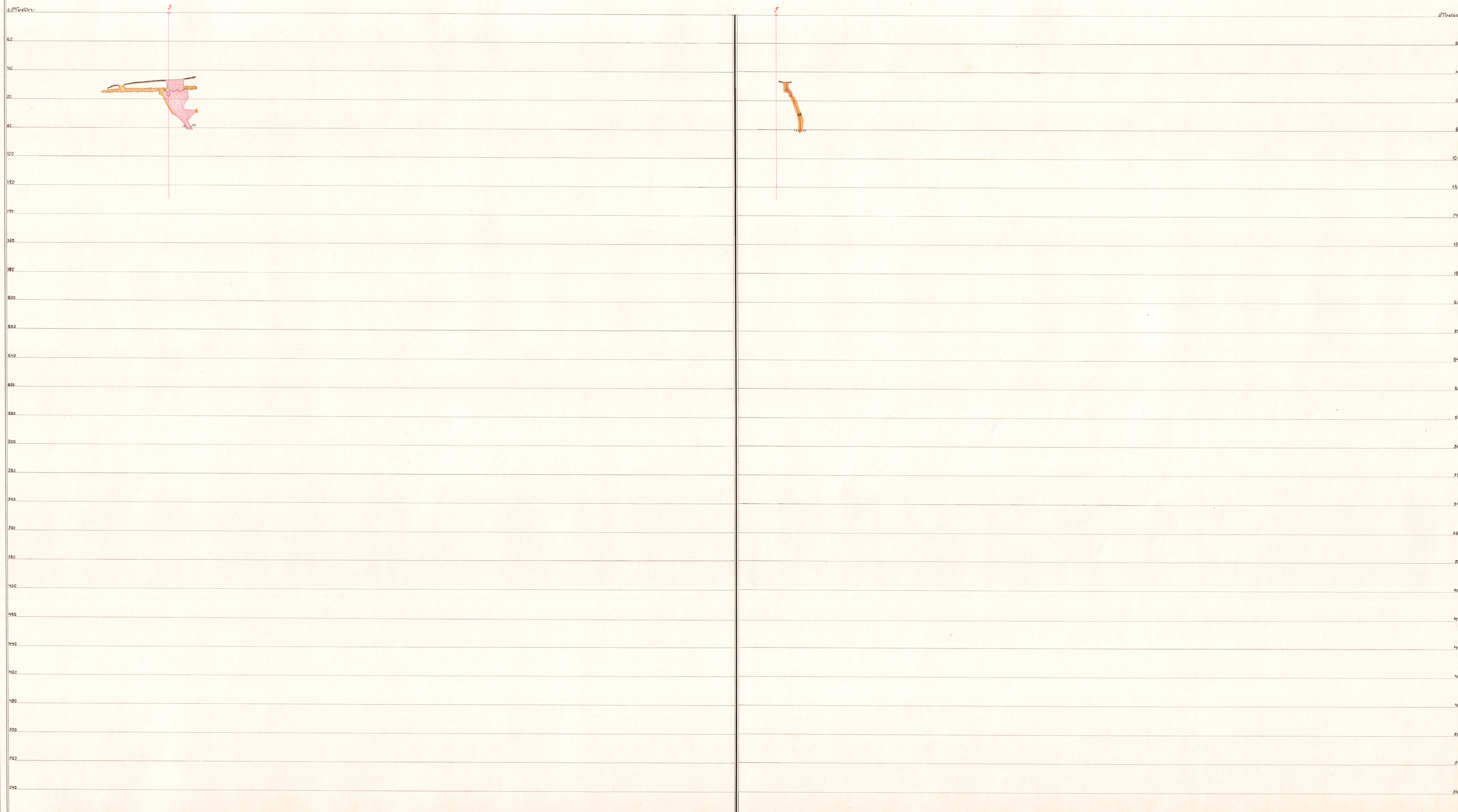
Ivärprofil

Brånado Grusva

Längdprofil efter 8-3

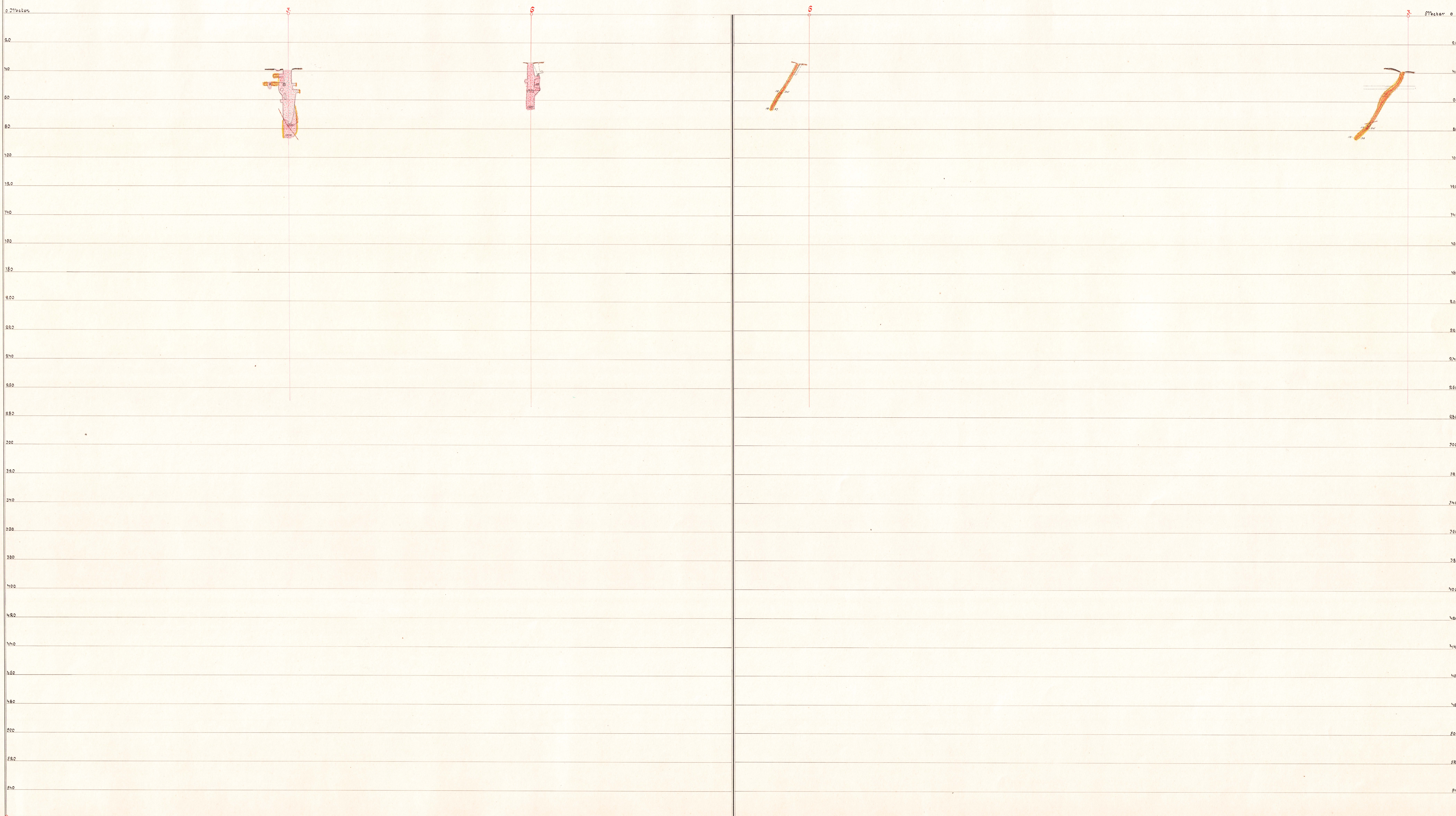
Ävärprofiler

Stenborgs
och
Gamla Brongrufvan

Längdprofiler efter *G-36* och *J-38*

tvärprofiler

Törnegrufvan.

Längdprofil efter **L-M**

Tvärprofiler

Beskrifning

åtföljande kartan öfver Ödelfors Guldgropar.

Ödelfors grufvefält är beläget i Als-
heda och Okna socknar af Järnhöpings län.

Fyndigheten utgöres af guldhaltig kis
förekommande som impregnation i kvarts-
gångar i en mörk skiffig bergart, stry-
kande i nära Öster och Vester och strykan-
de 60-90 grader söder begränsad af dels
en grå till röd, tydligt skiktad gneis, dels
och af en Hornblendrik sådan samt af
granit af Uxiö-typen.

Förut nämnda skiffer är vanligen tyd-
ligt skiktad och torde då lämpligast kunnat
na betecknas som glimmerskiffer. På en
del ställen är skiktningen mindre tydlig,
hvarigenom den får ett granulitiskt utseende.

De gyldiska gångarna sakna saal-
band och bestå nästan utslutande af kvarts
af utslutande utseende impregnerad med kis-
ser. Deras mågtighet varierar från några
centimeter till omkring en meter; i medel-

tal kan den sägas vara 0.4 meter.

Ö det gyldiska fältet i dess helhet följa gån-
garne vanligen skiffens strykning som är 110°
Ö. Undantag härifrån gifves ä den del af det
ramma, hvaröfver närliggande karta är upp-
rättad.

Gångarnes strykning varierar här från
några grader Ö till 110° och torde vanligast
hålla sig omkring $40-50^\circ$ Ö. Till denna grupp
höra de rikaste gångarne af de hittills kända.

Den omgifvande bergarten är här sär-
skildt Adolf Fredriks Gamba och Nya Kran-
grufvorna tydligt skiktad och granulitisk,
hvadan det i flera fall derstädes blir svårt
att afgöra, huruvida Malmgången följer
skiffningen eller ej.

Färdtäm kiser har uti gångarne obser-
verats kalspat, fältspat, epidat, granat, mag-
netit och hornblende. Den kristamma quart-
sen håller ej gerna öfver 2 ä 3 gram guld
per ton.

Undantag härifrån gör en uti Krangruf-
vorna och Brånads grufva förekommande,
till färgen gråvit och fet för känseln hvil-
ken är rikare och håller omkring 12 gram.
Ö uti quartzen uppträdande kiserna ut-

göras företrädesvis af svafvelkis (Pyrit), men
jämval kopparkis och Magnetkis uppträda
i ganska stor mängd. Arsenikkis är mera
sällsynt.

Blyglans har observerats en och annan
gång. Svafvelkisen varierar betydligt så
väl till utseende som guldhalt. Den ri-
kaste har gulvitt färg fin kristalli-
nisk textur. Den fattigaste är spersgul och
grofbladig. Den förra håller omkring 600
gram guld per ton.

Kopparkisens guldhalt uppgår till högst
400 gram och Magnetkisen till 50 ä 60 gram
per ton.

Guldet, som olivulaktigt är gediget,
uppträder högst sällan så samlat, att det
är synligt för blotta ögat, i hvilket fall
det förefinnes i tunna blad och taggar
dels uti bergmassan närmast gången, dels
och midt i quartzen.

Kiserna förekomma ej blott i gången,
utan jemväl nedströdda här och hvar i
skiffen särskildt i kontakt.

Huruvida de nu omtalade gångarne
äro att anse som inlagringar i skiffen
eller som utfyllda sprickor i densam-
ma, är ännu ej fullständigt utredt. Om

än flera skäl tala för det förra alternativet, är dock troligen säkert ett exempel på det senare förefinnas.

En mängd skölar och släppor fyllda med klorit, kalkspat, epidot och grovit-mineral uppträda här och hvar i skiffen, ofta förorsakande stora eller mindre rubbningar i gärgarnes styckning och stupning. Släppor förande intressanta svafvelkis hafva också observerats.

Såsom kartans geologiska dagblad visar håller skiffen jämväl nitagningar af svartmaln, sannolika följande skiffens styckning, och hvilka man äfven sökt tillgodogöra sig.

Guldmalmsanvändningen uppmärksammas först 1738 vid skärning, efter kopparmaln i nuvarande gamla Kolbaggsgruvan. Denna upptäckt gaf sedermera snart anledning till påträffande af en hel mängd dylika förekomster af hvilka Adolf Fredrik, Dama och Nya Kongruvorna varit de förmånliga.

Från år 1739 till 1822 bearbetades gruvorna gemensamt af kronan och det genom upptäckten af guldfyndigheten tillkomna Adelfors bolag, den förra säson inreparans af

jordeganderätten, det senare af nyförmändet.

Något försök att nyttaga grufdriften gjordes sedermera ej förrän år 1870 och skedd det detta af ett Svenskt bolag, hvars chef var Erikare O. von Schultzenheim.

Någon länsgruvning och utrensning af grufvorna egde dervid ej rum.

I Nya Kongruvan och Adolf Fredriks gruvan utfördes några undersökningsarbeten i fjäll öfver dagortens nivå. Dessutom sprängdes här och hvar i gaffarna till en del grufvor, samt afsänktes några snarare skärningar.

Arbetet afstannade emellertid uti Augusti samma år.

Tiden för jerngruvornas nyttagande är ej känd. De hafva delvis och ämsom tillhört de i trakten liggande brukna:

Klafuström, Bruzaholm och Paulström. Malmen användes som tillfats vid nedsmältning af järn och myrmalm. Arbetet i dessa upphörde 1862.

1874 bearbetades Trätgruvan, (hållande förträdesvis Magnetkis, hvilken troddes Nickelhaltig) af ett engelskt bolag, hvars förste man förtjänade v. Schultzenheim var.

Bolaget upphörde emellertid att existera.

ra samma år.

Guldgrufvorna inmutades sedermera af
Lessebo bolag.

Stagon egentlig grufdipt började smeltestid
ej förrän våren 1890 då Consul Frans Bisber
arrenderade samtliga guldgrufventhål af näm-
da bolag.

Adelfors i Juli 1892.
Carl Nygåre.

L/B 18

L/B 18

Copia

Sjarla
 sjöer
 utmälen inom
Ädelfors Södra Gruffält,
 belaget inom
 Alsheda socken och Jönköpings län.

På stämme af egna, S 15 Dec: 1888 afslutade, mätningar
 och med fullnad från lösningsaktier
 upprättad af
C. Cajan
 Om tillstånd af 1897

Skala 1:1600.

L/B 18

L/B 18

L/B 18

L/B 18

